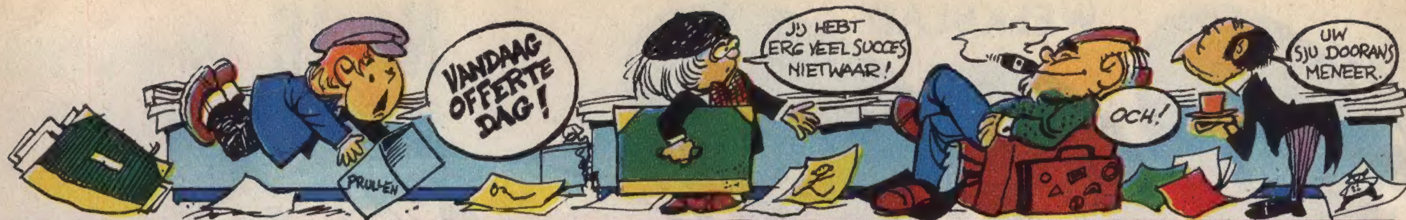
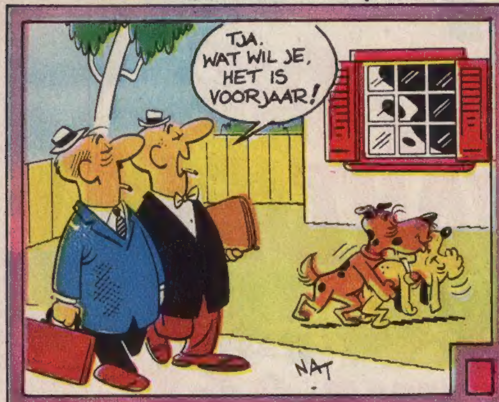
WEEKBLAD
POP
Nr. 16 20 april 1968
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.









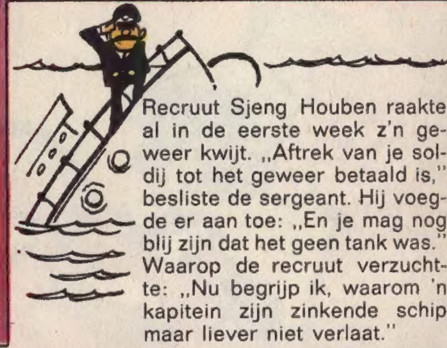
Een jongen, die zijn zakgeld verdiende met het maaien van grasvelden, bleef op een zaterdag nogal lang thuis rondhangen. „Ga je niet maaien?" vroeg zijn vader. „Nee, ik heb ontdekt dat ik veel meer werk krijg als de mensen zèlf al begonnen zijn. Halverwege hebben ze dan geen zin meer!"





De Engelse dichter William Morris schreef nagenoeg al zijn werken in het restaurant boven op de Eiffeltoren. „Je moet wel erg veel van die toren houden," zei 'n vriend. „Ervan houden?" riep Morris kwaad. „Man, ik zit hier alleen omdat dit de enige plek in Parijs is waar je dat afgrijselijke ding niet ziet!"





Recruut Sjeng Houben raakte al in de eerste week z'n geweer kwijt. „Aftrek van je soldij tot het geweer betaald is," besliste de sergeant. Hij voegde er aan toe: „En je mag nog blij zijn dat het geen tank was." Waarop de recruut verzuchtte: „Nu begrijp ik, waarom 'n kapitein zijn zinkende schip maar liever niet verlaat."



FLIPPIE FLINK













PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021



DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN





Ik zou het erg op prijs stellen als er iets over de Nederlandse Strijdkrachten in PEP kwam, met name over de landmacht. Dit omdat er maar bar weinig boeken of bladen hierover in omloop zijn. Nu zijn er natuurlijk weer mensen die hierop wat te zeggen hebben, ik geef ze groot gelijk. Maar van de andere kant staat er bijvoorbeeld over beat toch al meer dan genoeg. Wie over de Nederlandse Strijdkrachten wil corresponderen, moet schrijven naar

Fred Dekkers,
Abtsweg 95D, Rotterdam-8

MOOY

Ik ben het niet eens met Vincent A. Waler dat Michel Vaillant te veel romankwaliteiten zou hebben, want in dat laatste verhaal kwam haast geen romantiek voor. En ik zou alle lezers en PEPpost-schrijvers en vooral V. A. Walter willen vragen om in PEP geen commentaar te geven op bladen die er niets mee hebben te maken.

Klaas Weerdmeester,
Rotterdam



Ter aanvulling van de PEP-plaat ‚jachtvliegtuigen' het volgende: de jachtvliegtuigen die Duitsland in 1940 had, waren beter dan elk ander vliegtuig van welk land ook. Zo is de F.W. 190 steeds het beste propeller-jachtvliegtuig gebleven dat er ooit is gebouwd. Het had een perfecte vliegcapaciteit, was zeer zwaar bewapend en bereikte tegen het einde van de oorlog een werkelijke snelheid van 760 km/u. Overigens, PEP is verder prima, vooral Asterix. Ik ben geabonneerd en lees het steeds, tot verwondering van mijn vrouw, met groot plezier. Dus ‚houen zo'!

C. A. Eekels,
Julianastraat 3, Harskamp



Ik wil nog iets schrijven na het artikel over de jagers in PEP 1. De Duitsers hadden voor het gevecht met de Spitfires de Dornier 17 en 215. Dit zijn eigenlijk bommenwerpers, maar ze werden ook als jachtvliegtuig gebruikt. Tegen de Messerschmitts hadden de Engelsen de Hawker Hurricane. Verder werden er van de Spitfire maar liefst 18 verschillende soorten gebouwd. Op het einde van de oorlog, na de slag om Engeland, hadden de Messerschmitts 262 veel succes.

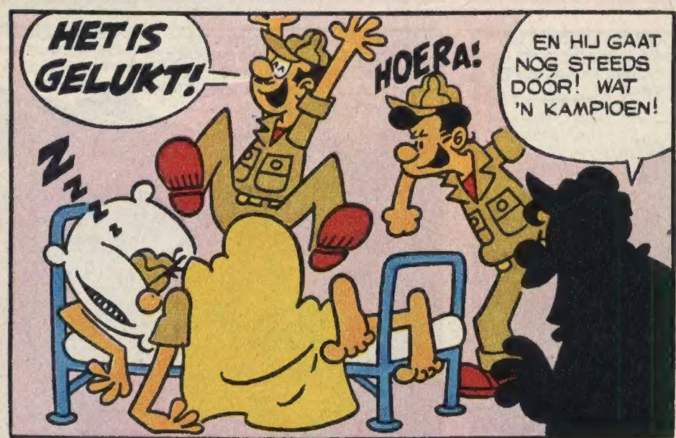
A. Luypen, Rotterdam



DEZE WEEK:

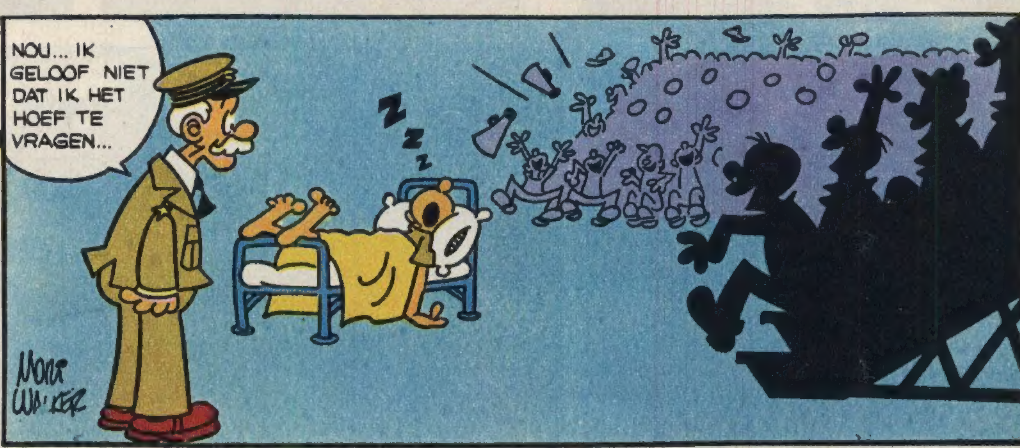
FLIPPIE FLINK











van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.





een avontuur van
ROODBAARD

Roodbaard treft voorbereidingen om Vera-Cruz, waar àl het zilver van de Spaanse koning op verscheping wacht, aan te vallen. Maar de onbetrouwbare Morales beraamt een muiterij!

HET



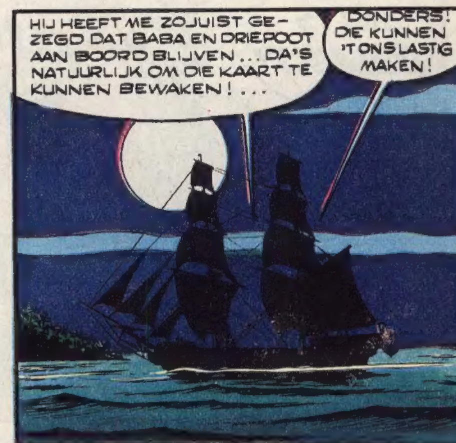




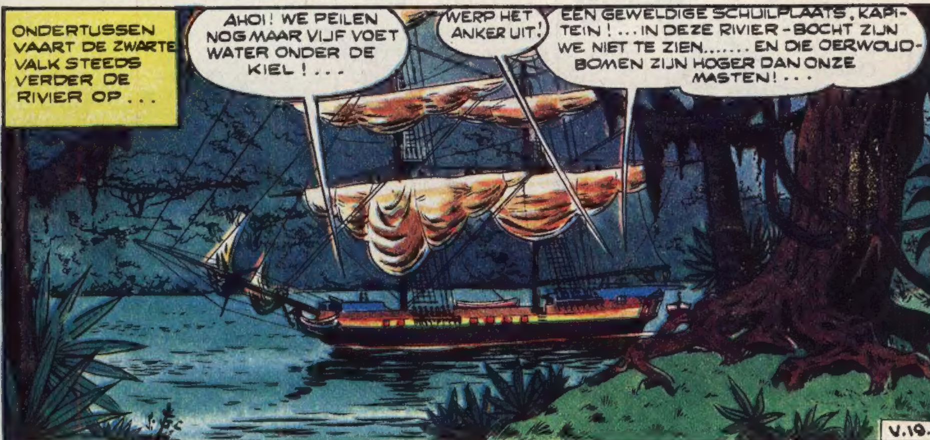












SPOOKSCHIP

door HUBINON en CHARLIER























WORDT VERVOLGD

luitenant BLUEBERRY



TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD

DE

Quanah heeft zijn slag geslagen! De Apachen zijn op het spoor van het konvooi! En nòg koestert O'Reilly geen verdenking..











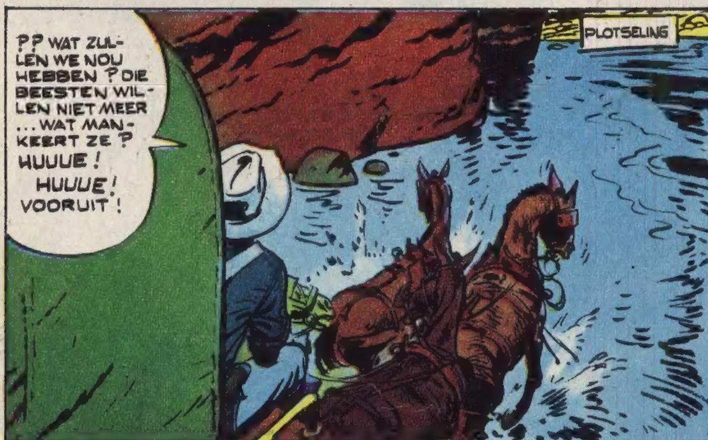




EENZAME ADELAAR















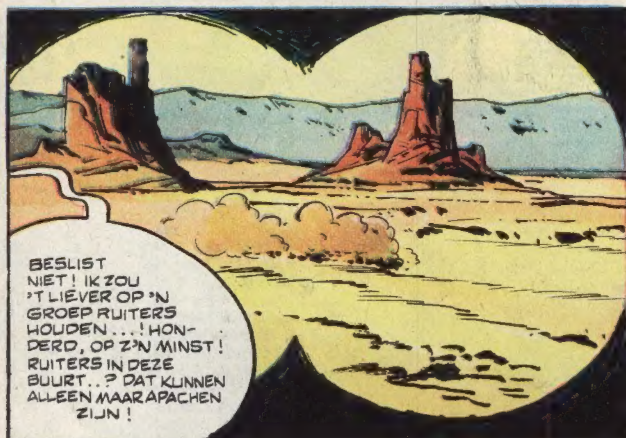




TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD

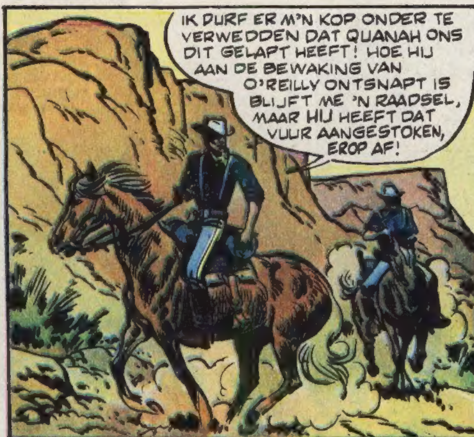
DE EENZAME











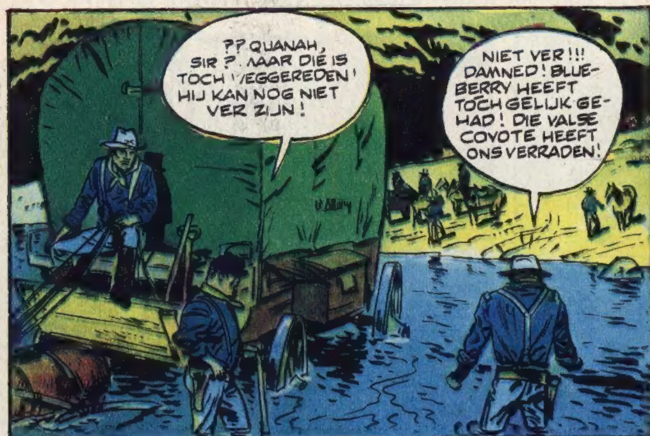






ADELAAR













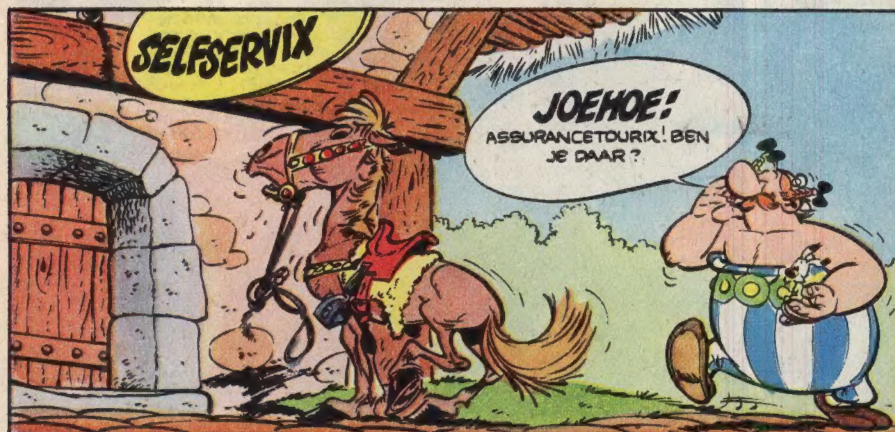


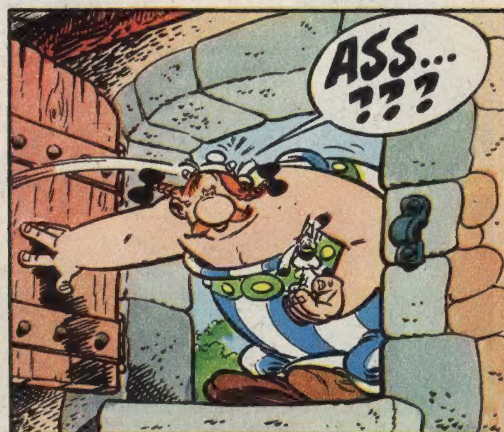


WORDT VERVOLGD



De Noormannen willen weten wat angst is. Asterix denkt Assurancetourix daarvoor nodig te hebben en laat de bard door



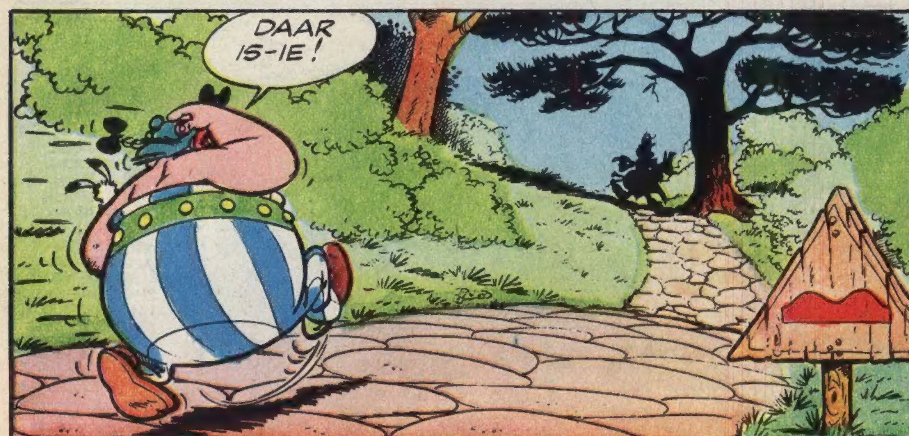


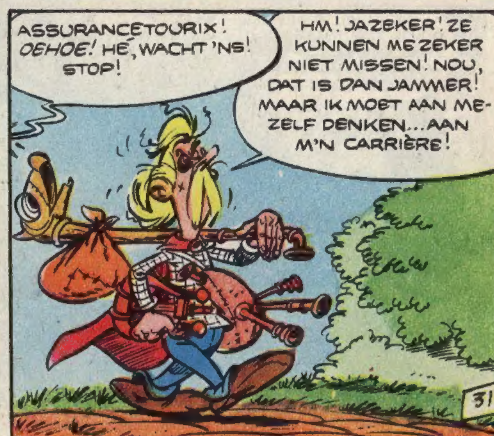












NOORMANNEN



TEKST GOSCINNY TEKENINGEN UDERZO

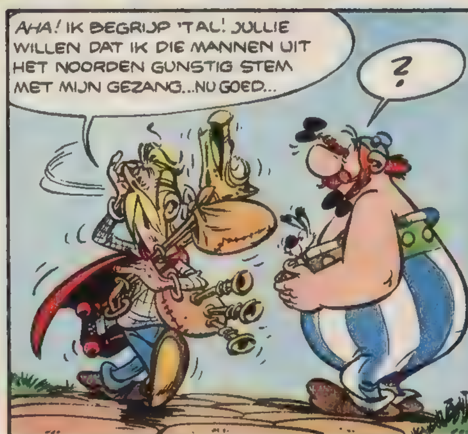
Obelix halen. De bard blijkt echter gevlogen en Obelix zet onmiddellijk de achtervolging in, die niet zó moeilijk is.























WORDT VERVOLGD



RIK RINGERS IN DE SCHADUW VAN

door TIBET en A.P. DUCHATEAU

Inspecteur Kempers legt een hinderlaag voor Demarais, maar de bankdirecteur tuint er niet in! Het raadsel van Kameleon blijft voorlopig een raadsel....









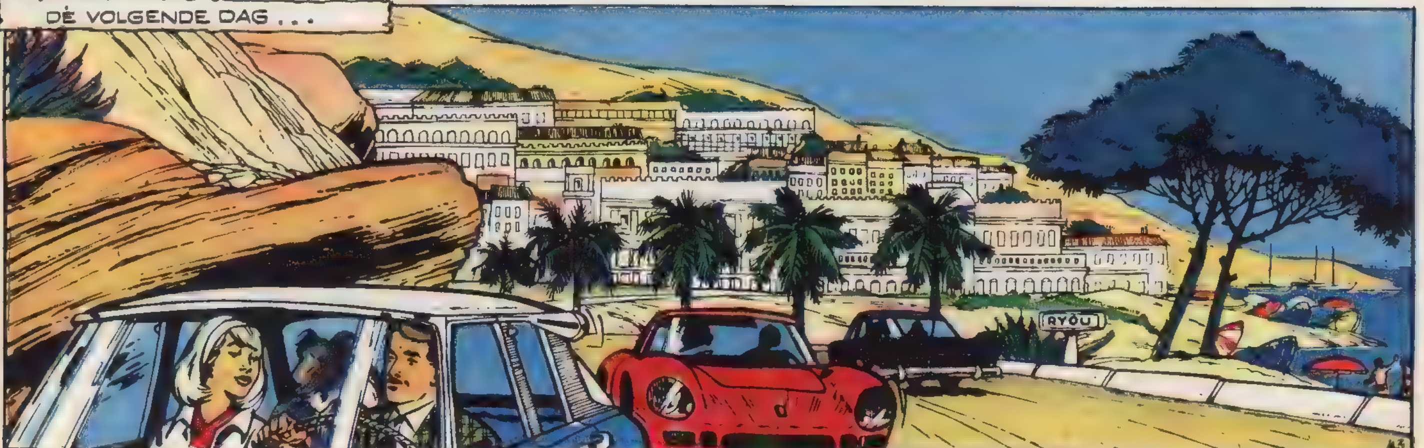




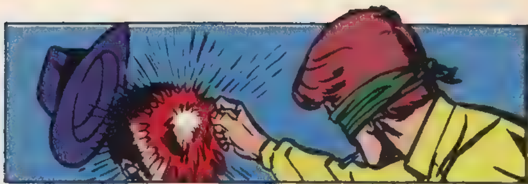






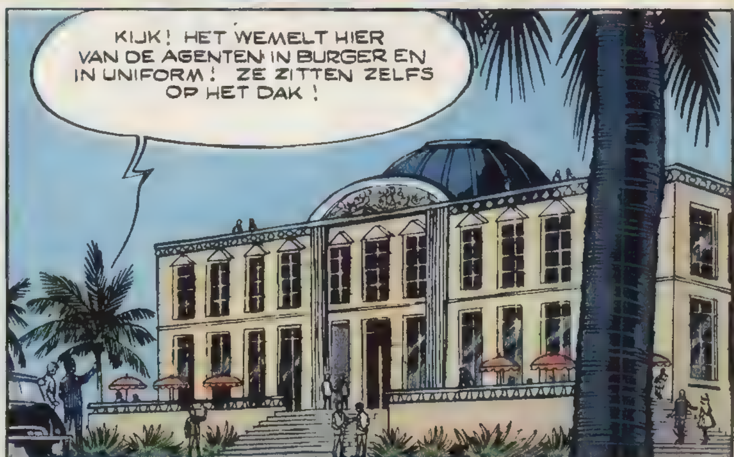


KAMELEON





AHHH... IK VOEL ME AL HELEMAAL IN VAKANTIESTEMMING DOOR DEZE OMGEVING, RIK! MAAR, JA... EERST KAMELEON!
HELAAS WEL, INSPECTEUR!
CASINO



KIJK! HET WEMELT HIER VAN DE AGENTEN IN BURGER EN IN UNIFORM! ZE ZITTEN ZELFS OP HET DAK!



GEEN RIOLEN OF ONDERAARDSE GANGEN?
NEE, DEZE KEER NIET! WE HEBBEN ALLES ONDERZOCHT! ... WAT DE KLUIS BETREFT... DE ENIGE MAN DIE DE CIJFERCOMBINATIE KENT, IS POTTER ZELF!...



OP DAT MOMENT IN HET CASINO...
TELEFOON VOOR U, MENEER VINCENT!
DANK JE!



JA, MET POTTER!
MET KAMELEON, POTTER!



WAT?
JA! JE WEET DAT IK BIJZONDER VEEL BELANGSTELLING HEB VOOR JOUW KLUIS, MAAR ER IS TEVEEL POLITIEBEWAKING. DAAROM STEL IK VOOR DAT JE HET GELD ZELF KOMT BRENGEN!



JE BENT GEK, MAN! STAPELKRANKZINNIG!
HAHA! NIET ZO HEEL ERG GEK! HIER KOMT MEVROUW POTTER!



ANNIE! ANNIE, WAAR BEN JE?
OH, VINCENT! ZE HEBBEN MIJ EN DE KINDEREN MEEGENOMEN! DOE ALSJEBLIEFT WAT ZE JE VRAGEN ... ANDERS ZULLEN WIJ STERVEN!...



JA, LIEFJE! NATUURLIJK! VOOR JULLIE DOE IK ALLES!
GOED ZO, POTTER! DAT IS VERSTANDIGE TAAL!



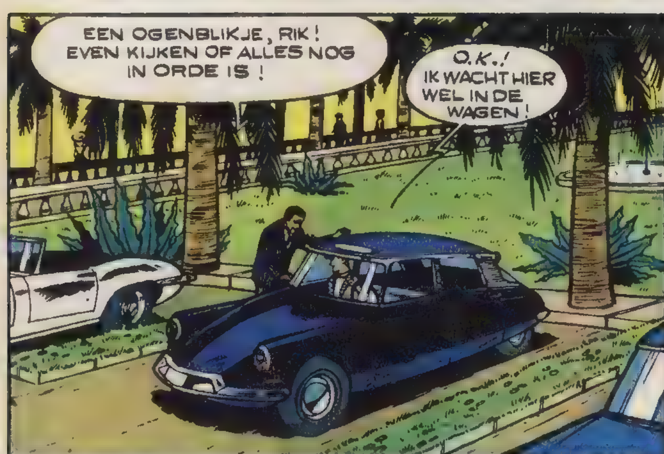
LUISTER!... IK GEEF JE PRECIES 30 MINUTEN! HAAL 10 MILJOEN UIT DE KLUIS! NEEM DAN MET JE WAGEN DE WEG NAAR NICE... NA 15 KM SLA JE DE EERSTE WEG LINKS IN! EN NOG DIT, POTTER: KOM ALLEEN!!
IK ZAL KOMEN!

RIK RINGERS IN DE SCHADUW VAN KAMELEON







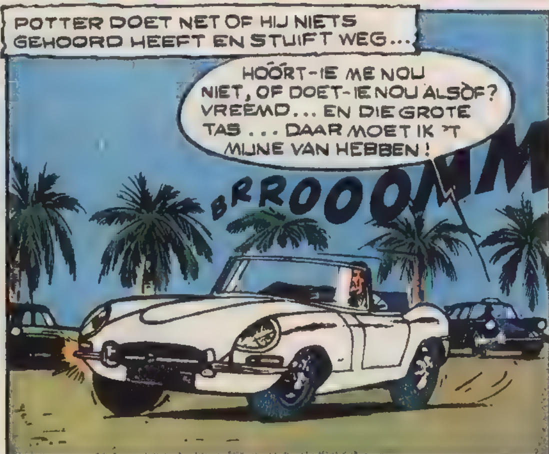
















WORDT VERVOLGD


Jan van Beveren, keeper, 20 jaar, militaire dienst.


Hans Eijkenbroek, rechter centrale verdediger, 28, full prof.

SPARTA




Jan v. d. Veen, rechtshalf, 19, kantoorbediende.

Sparta heeft het grillige karakter van moedertje natuur. De ene week kan het met de kracht van een orkaan een topclub (bijvoorbeeld Ajax of Feijenoord) verpletteren. De andere week laat het zichzelf door een zwakker geachte tegenstander gedwee naar een nederlaag blazen. Die wisselvallige prestaties zijn wèl te verklaren.

Sparta's voorhoede bestaat uit vier voetballers die individueel zeer begaafd zijn, maar die hun middag moeten hebben. Soms is Charly Bosveld (eigenlijk heet hij doodgewoon Henk) ongrijpbaar. Dan produceert hij in zijn dooie eentje genoeg doelpunten voor de overwinning. Een volgende maal schittert de Deen Ole Madsen. Of Beatle Nol Heijerman. Of het dravertje langs de lijn, Lambert Verdonk. Maar zo nu en dan faalt de gehele aanval. Dan grijpt de Rotterdamse ploeg meestal naast de winst(premie).

Trainer Wiel Coerver, een 43-jarige Limburger, durft openhartig over de fouten in zijn ploeg te praten. Hij schroomt niet de mankementen op te sommen. „Kijk," start hij de „doorlichting", met een Zuid-Nederlands accent, „Sparta mist persoonlijkheden. Zeker, het heeft voldoende technische kwaliteiten, maar meer dan tachtig percent bezit te weinig taktisch inzicht. Het klinkt misschien een beetje dwaas, maar weet je dat zelfs Jan van Beveren (nationaal doelman) zijn vak niet voor de volle honderd percent beleeft? Heus, de conditie is goed, de geest voorbeeldig. Maar ze voetballen dikwijls te opportunistisch, zijn niet zo zelfbewust als bijv. de Ajacieden."

Sparta, dat op 1 april de viering van zijn 80-jarig bestaan met een luidruchtig feest inzette, had zo graag in dit gouden jaar de kampioensvlag willen veroveren.

Maar die wens zal niet in vervulling gaan. De Kasteelbewoners — de gevel van hun stadion heeft de contouren van een trots kasteel — weten dat zij zich slechts mogen vergelijken met ADO of Go-Ahead, elftallen die net als Sparta al jaren in de schaduw van de grote twee leven. Want Ajax en Feijenoord kunnen dan wel af en toe over Sparta of ADO of Go-Ahead struikelen, de titel laten zij zich nog maar hoogst zelden afnemen.

Zoals bijvoorbeeld in 1959, toen de serpentines in Rotterdam-West voor het laatst werden ontrold. Die zomer dansten elf Spartanen en hun aanhang uitgelaten over de groene grasvloer. Vreugde heerste er omdat zojuist het Nederlandse kampioenschap was behaald. Herinneringen uit een lang vervlogen periode werden gretig opgediept. Sterke verhalen over de jaren 1909-1916, waarin Sparta liefst vijfmaal de sterkste club van Nederland bleek.

De altijd lachende Denis Neville, trainer in die zonnige zomer van 1959, kreeg vele schouderklopjes. In die tijd dweepte Sparta met het harde, maar faire Engelse voetbal. Het speelde, dank zij de Brit Neville, zoals de Spartanen in de grijze oudheid streden: onverschrokken en geen vermoeidheid kennende.

Sparta had onder het ijzeren regime van Denis Neville een reputatie opgebouwd die menig tegenstander deed sidderen.

De Rotterdamse achterhoede was als van graniet, greep genadeloos in als gevaar dreigde. Ook opvolger Bill Thompson, die Sparta drie seizoenen trainde, geloofde in die stugge Engelse mentaliteit. Maar het bestuur wilde zo langzamerhand iets anders, was het zat steeds maar de verwijten te moeten aanhoren dat zijn elftal er zo „rauw tegenaan ging". Bijna twee jaar geleden trok het, op zoek naar vernieuwing, Wiel Coerver van Roda JC aan. De gemoedelijke Limburger kreeg de taak het elftal te herscholen. De stijl moest minder Engels worden, vriendelijker van aard, maar wel graag met een beter eindrapport.

Het is Wiel Coerver gelukt de al te scherpe kantjes weg te schaven. Vooral na het vertrek van Theo Laseroms (die via Amerika bij Feijenoord verzeilde) werd Sparta minzamer. Pijs, zijn bij PSV weggehaalde plaatsvervanger, verdedigt eleganter. De naast hem staande Hans Eijkenbroek, ook aanvoerder van het Nederlandse elftal, is in vergelijking met vroeger een „love-inner" geworden. Maar ondanks deze metamorfose staat Sparta nog steeds niet aan de top van de eredivisie. Wiel Coerver weet wel hoe dat komt.

„Als wij nu eens voor halfspeler Van der Veen een Jansen van Feijenoord of een Willy Dullens in topvorm zouden hebben, voor Bosveld een Nuninga met iets meer lef en voor Verdonk een Moulijn, dan zouden wij misschien Ajax en Feijenoord kunnen bedreigen."

Maar zo ver is het nog niet. Sparta mag echter in dit feestrijke jaar terecht trots zijn op het feit dat het al meer dan 70 seizoenen in de hoogste klasse uitkomt. Dat zeggen Ajax en Feijenoord de rood-wit-zwarten niet na.



Pep uitneembaar

Nol Heijerman, rechtsbuiten, 27, full prof.

Charly Bosveld, rechtsbinnen, 26, full prof.

Ben Bosma, linkshalf, 24, elektrisch lasser.

Gerrie ter Horst, rechtsback, 24, vertegenwoordiger.

Joop Langhorst, linksback, 24, kantoorbediende.

Miel Pijs, linker centrale verdediger, 26, full prof.

Tonny Kemper, halfspeler, 27, elektrisch lasser.

Hans Bentzon, linksback, 26, kantoorbediende.

Lambert Verdonk, linksbuiten, 23, technisch tekenaar.

Ole Madsen, aanvalsspits, 33, full prof.

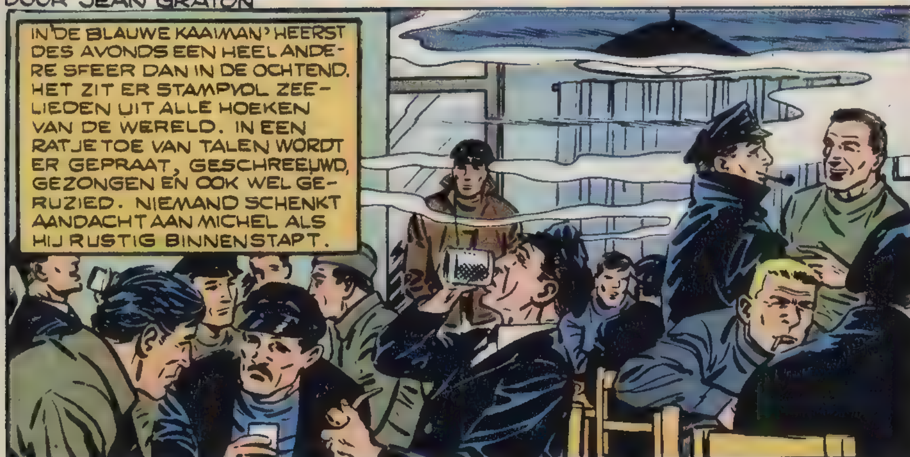
Wiel Coerver, trainer, 43 jaar, full prof.





DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

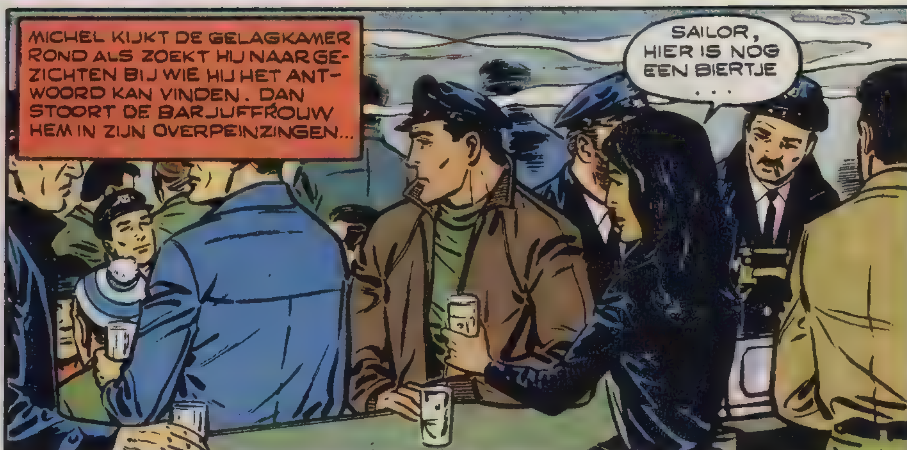


















WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT























WORDT VERVOLGD

een avontuur van

TOENGA

De gewonde Toenga is gered door de Zwarte Hengst, die hem naar zijn kudde heeft gebracht. Ondertussen wordt Ohama, zuster van de afgezette Ohrkahoofdman Xam, door de Swurgs gevangen gehouden . . .







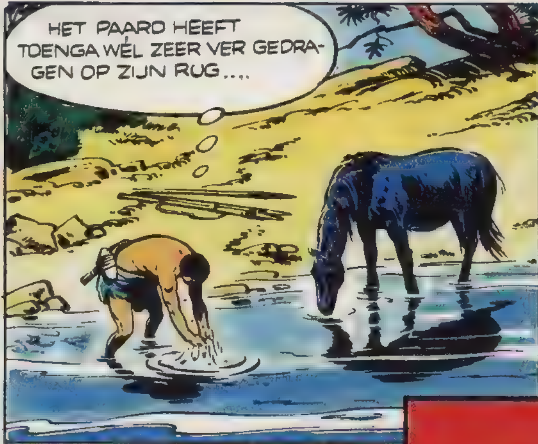




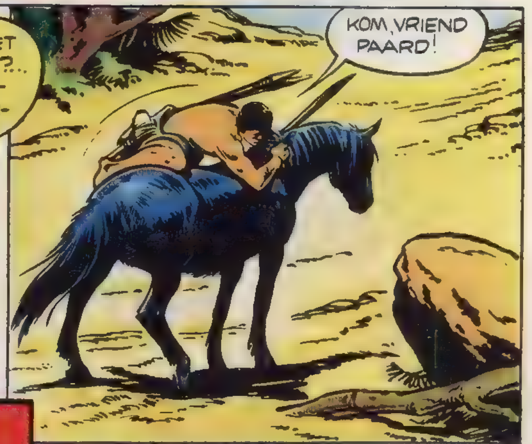




ZWARTE HENGST

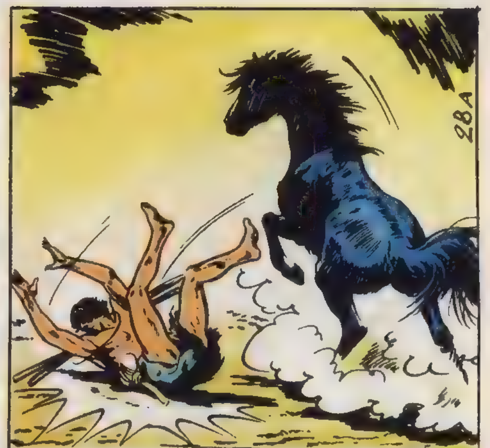


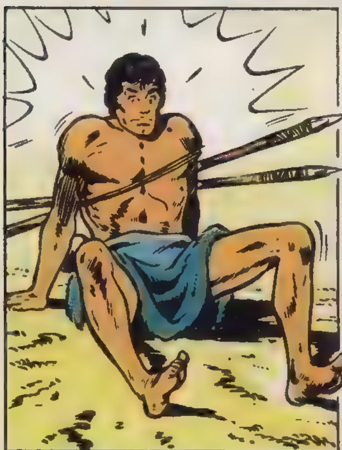






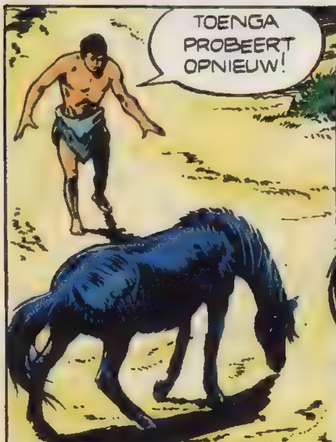
















WORDT VERVOLGD


IK KAN NIET MEER

DOOR MART VAN HAAREN
ILLUSTRATIE JAN KRUIS

Toen de walvisvloot voor de kust van Grise Fiord verscheen, stond Nanook niet als gewoonlijk op de steiger om de blanken met een brede lach te begroeten. „Waar is hij?" vroegen de blanken. „Wij willen hem weer als gids." Ze zochten hem in de hele nederzetting. Tenslotte vonden ze hem in 't warenhuis van Pop Alding. „Ga je mee, Nanook?" vroegen ze. — „Neen," zei Nanook. „Ik wil niet." — „Waarom niet?" vroegen de blanken verbaasd. „Je bent toch altijd mee gegaan? Wij betalen je goed." — „Ik kan niet meer," zei de Eskimo. „Nooit meer. Ik jaag geen walvis meer." Hij draaide zich om en liep weg.

.... toen Nanook de hoge ijswand rondde waarachter de „zeehondenkuil" zich uitstrekte, hield hij nadenkend op met peddelen. Er was geen dier te zien. Vreemd. Nu het voorjaar was gekomen, moesten ze toch uitgehongerd zijn. Gewoonlijk lééfde de inham van zeehonden die verwoed op vis jaagden. Hun opgewonden geblaf kon je al van een afstand horen. Nu was het doodstil, ijzig, angstwekkend stil. Niet begrijpend, aarzelend, haalde Nanook zijn peddel door het water, zijn scherpe ogen tuurden langs de verten. Tussen de hoog optorenende ijsmuren was het water inktzwart. Het voorjaar had enorme ijsbergen en platte schotsen losgemaakt, zij dreven als witte, verglaasde eilanden traag en onwezenlijk naar open water. De hemel was leeg, het water leeg, de kust leeg — alleen Nanook was er, in zijn broze kajak, verwonderd en niet op zijn gemak rondturend in de oorverdovende stilte. Toen het eindelijk tot hem doordrong wat er aan de hand kon zijn, was het te laat. Hij keek als bij intuïtie om en zag aan de ingang van de baai de onheilspellende rimpels die door het oliegladde zwarte water kliefden. Het hart sprong bonzend naar zijn keel. Nog hoopte hij dat hij zich vergiste, maar hij wist wel beter: wat daar aankwam, was een school orca's.... Dáárom waren de zeehonden gevlucht, ongetwijfeld over land, langs de kortste weg naar ander, veiliger open water. Hier hadden de orca's, deze grootste en gevaarlijkste van alle tandendragende walvisachtigen, hen net zo lang op de vaste kust uitgehongerd, tot zij vroeg of laat toch te water moesten en hen dan uitgemoord. Want geen wezen in deze ijzige wateren is zo vraatzuchtig, zo meedogenloos wreed als de orca — de Eskimo noemt hem niet voor niets „moordenaarsvis".
De orca (orca gladiator) jaagt in troepen als wolven, kop en staart ietwat omlaag gekromd, de rugvin als een sabel boven water geheven, verbijsterend snel, en niets ontgaat aan zijn speurzin en uiterst scherpe ogen. In zijn tot 5 meter lange, gestroomlijnde lijf schuilt een verwoestende kracht en aanvalsdrift, zijn vraatzuchtige haaiemuil is gewapend met scherpe scheurtanden. Geen wezen te water is veilig voor hem. Met zijn ongeloofwaardige intelligentie legt hij zelfs hinderlagen, en heeft hij eenmaal een prooi op het oog, al is het de grootste en vechtluchtigste walvis, dan is deze reddeloos verloren....
Niemand die de orca beter kende dan Nanook, die hem haatte en vreesde. Vergezelde hij de walvisvaarders op hun tochten, dan rolde hij met het geel van zijn ogen zodra hij een school orca's bespeurde. „Schiet! Schiet!" stamelde hij. Maar de blanken deden het nooit, zij spaarden hun kruit en harpoenen voor winstgevender wild dan de traan-arme orca. Wat deerde het hun dat de moordenaarsvis intens schadelijk was voor de Eskimo, die voor zijn wintervoorraden zo afhankelijk was van de vis- en zeehondenstand in zijn woongebied? Zij verstonden de haat niet die in Nanooks ogen brandde.

Nanook zag de donkergrijze sabelvinnen op zich toe schuimen. Onder water schemerde de purperkleurige rugvlek en het wit van de oogtekening — de onmiskenbare tekenen dat hij zich niet had vergist: het wàren orca's. En zij kwamen, hongerig en vreeswekkend snel, op hem toe. In één oogopslag besefte hij dat hij de kust niet meer kon bereiken — dan maar die grote, platte ijsschotsen daarginds! Als een razende trok hij zijn peddels door het water, zijn kajak schoot vooruit. Hij hoefde niet om te kijken om te weten dat de orca's achter hem aan joegen. De angst verleende hem dubbele krachten. Met een schok schoof de bodem van de kajak over de blinde ijslaag van de schots. Bijna sloeg Nanook om. Vertwijfeld werkte hij zich op de schots, zijn kajak achter zich aan sleurend. Eindelijk was hij in veiligheid. Geen seconde te vroeg — hij moest zich met zijn nagels vastklauwen in het ijs om niet weg te glijden toen de orca's de ijsschots ramden. Hevige stoten deden de schots, hoe groot en zwaar hij ook was, waggelen. Het water gulpte over de randen. Nanook klampte zich uit alle macht vast, telkens ook een uitval doende naar zijn vederlichte kajak, die dreigde weg te glijden wanneer de ijsschots scheef kwam te liggen. Hij was doodsbang. Zijn mond was kurkdroog, zo bang was hij, want hij kende de orca's. En niemand die hem te hulp kon snellen. Hij was moederziel alleen.
De orca's verhevigden hun aanvallen. Als dolle stieren ramden zij de ijsschots. Soms sprongen zij boven het schuimende water uit, kolossaal en angstwekkend, hun moordenaarsoogjes blonken giftig. De dunnere ijsranden braken af onder het gewicht van hun terugvallende lijven. Met knallen als kanonschoten sprongen diepe spleten door de ijsschots. Het glazige eiland brokkelde af. Al hogerop moest Nanook kruipen, zó bang dat hij meende eraan te zullen sterven. Hij dacht aan vele dingen tegelijk. De gedachten duikelden door zijn hoofd, verwarrend en als echo's, die van verweg kwamen. Hij dacht aan Ara, zijn vrouw, die hij vanochtend nog had afgesnauwd omdat zij zijn jachtmes had bot gemaakt bij het afschrapen van zeehondehuid; hij dacht aan het namaakijsbeertje, dat hij in de bazaar van Pop Alding had zien liggen, met levensechte, glazen oogjes, en dat hij eigenlijk had willen kopen voor zijn zoontje; hij dacht aan de blanke walvisjagers, die over een maand wel weer zouden komen en zouden vragen: „Ga je mee, Nanook? Wij betalen je goed!" — maar die nooit op orca's hadden willen schieten omdat die hun niets konden schelen.... Hij klampte zich vast aan de waggelende, stotende, afbrokkelende ijsschots en zag bij elke klap de vele visioenen door elkaar tuimelen en hij wist dat zij de voorboden waren van de dood....

Plotseling lag Nanook stil. Hij lag languit op het restant van de platte ijsschots. De ijsschots wiegelde nog op het water, dat zich te ruste legde na alle geweld, maar geen wilde, krakende stoten meer. Zelfs zijn kajak was er nog, binnen handbereik. Verdwaasd tilde hij zijn hoofd op, keek rond. De orca's waren verdwenen. Waar waren zij gebleven? Zelfs hun sabelachtige vinnen zag Nanook niet meer. Wèl, plotseling, aan de inham van de baai, de geiser van verstrooide waterpoeder die een walvis opspuit om zijn adem te verversen. En daarna vernam hij, als in een onwezenlijke droom, het slurpende, steunende geluid waarmee de niets vermoedende kolos verse lucht inzoog, terwijl hij op zijn gemak de baai inzwom. Toen begreep Nanook het: de orca's hadden de nieuwe prooi bespeurd: een veel grotere, smakelijker prooi dan die zij belaagd hadden. En als de wolven van de IJszee die zij waren, waren zij geluidloos ondergedoken en joegen zij er nu op af, de walvis omsingelend met koele, meedogenloze berekening.
De walvis was vier-, vijfmaal groter dan zijn belagers en hij was een groot vechter. Maar wat vermocht hij tegen de wolven die hem van alle kanten aanvielen? Zij doken en sprongen om hem heen, van voren naar achteren en terug. En waar zij konden treffen, scheurden zij hele brokken uit hem weg. Uit zijn lippen, zijn staart, zijn flanken. Zijn bloed kleurde het zwarte water, dat schuimend openbrak onder het verschrikkelijke, genadeloze gevecht. Methodisch maakten de orca's de walvis af.
Nanook zag het gebeuren — hij zag hoe de walvis stierf opdat Nanook zelf zou leven en terugkeren naar zijn vrouw Ara om haar te zeggen dat het toch heus niet zo erg was, van dat mes; en om het speelgoedbeertje te kopen voor zijn zoon; om zoveel dingen goed te maken in zijn leven....
Nanook schoof zijn kajak te water en klom erin. Onopgemerkt, geluidloos, peddelde hij langs het dolle gevecht, waarin de walvis, zijn redder, stierf. Hij bereikte open water en peddelde als een bezetene verder. Hij keek niet eenmaal achterom.

Toen de walvisvloot voor de kust van Grise Fiord verscheen en de blanken naar hem vroegen, zei hij stug: „Ik kàn niet meer — nooit meer. Ik kan nooit meer op walvis jagen...."

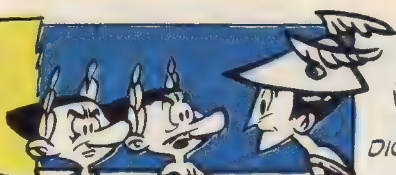
NOOIT MEER...

OPLOSSING SPEURDERS GEVRAAGD PEP 14 — JUNGLE IN DE POLDER:

Toen de elektriciteit op het kantoor van de gewetenloze exploitant van de beatkelder zogenaamd uitviel, had ook de bandrecorder, die immers op 't elektriciteitsnet was aangesloten, moeten stilstaan!



Na een lange en gevaarvolle reis hebben de Argonautjes Penosa, waar prinses Persefona is opgesloten, bereikt. Ze proberen 'n bewaker om te kopen....



tekst: L. HARTOG VAN BANDA
tekeningen: DICK MATENA

de















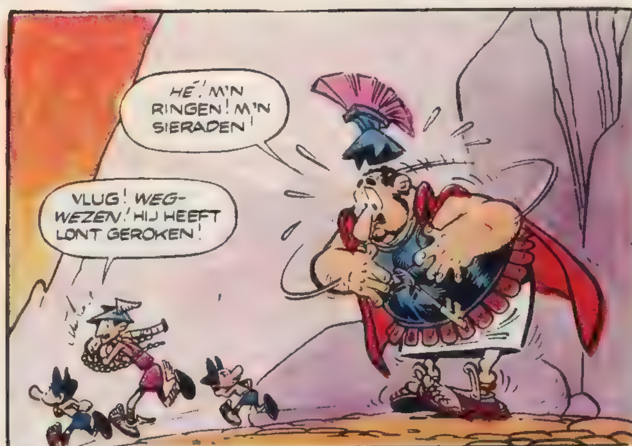


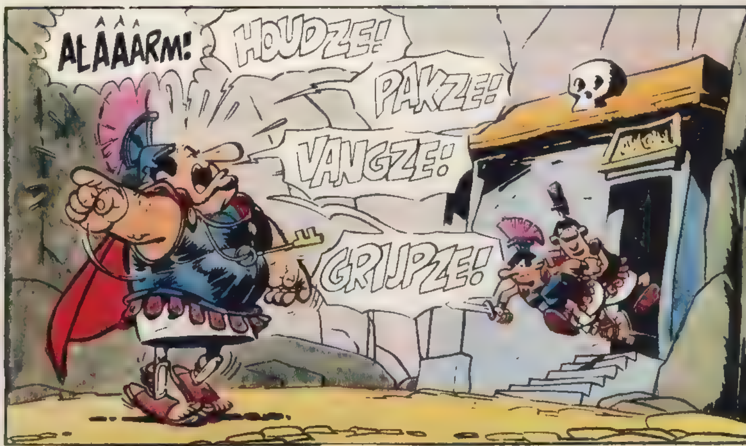




ARGONAUTJES

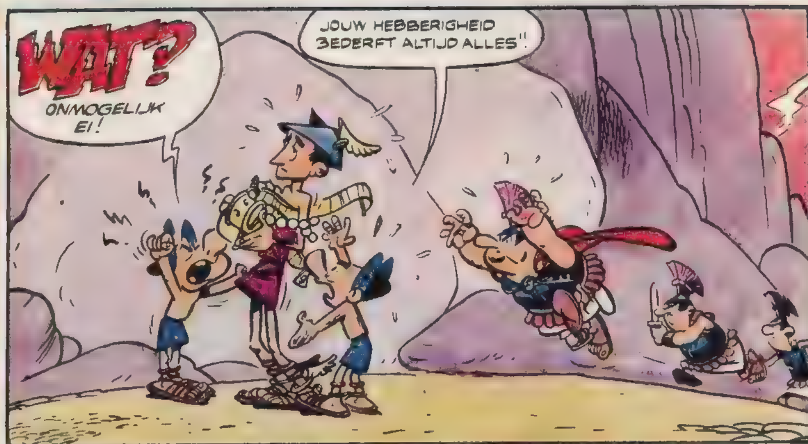


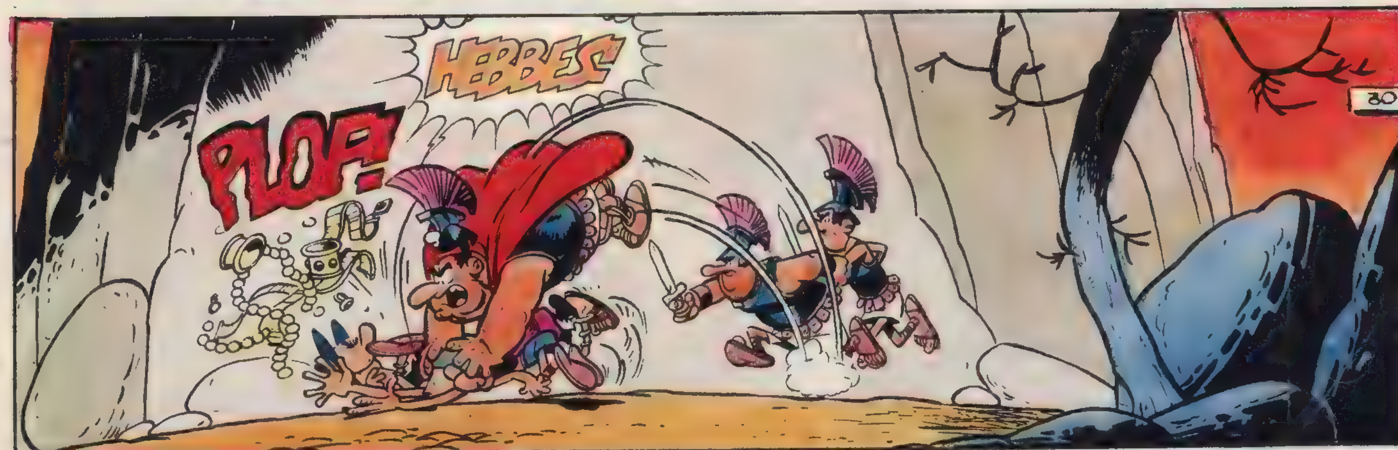


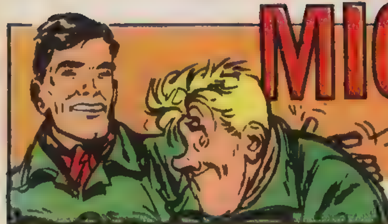












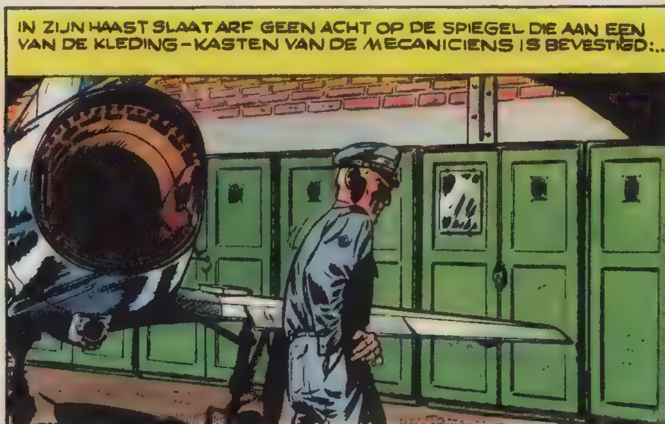
MICK TANGY

VLIEGTUIGEN

TEKST: *J.M. Charlier*
GETEKEND DOOR *A. Uderzo*

Na enige mysterieuze ongelukken met de Mirage III is Tangy vastbesloten de dader te grijpen.







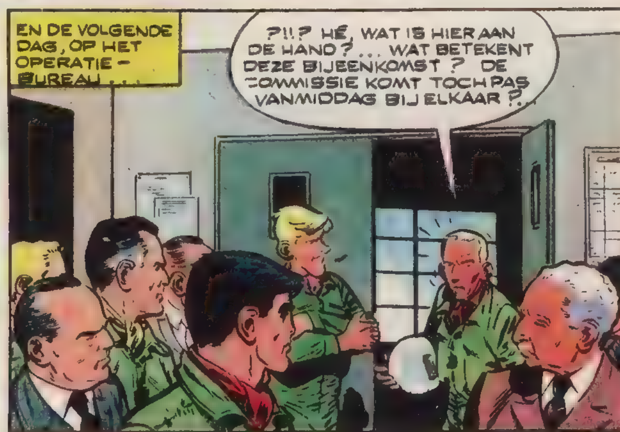




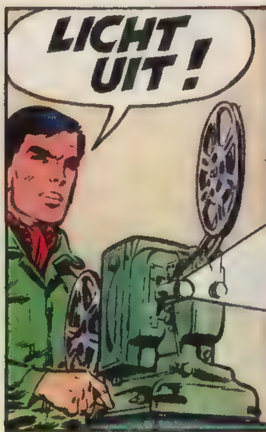






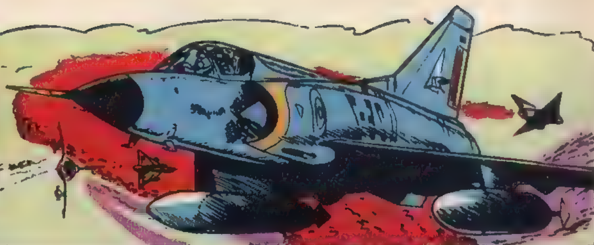








VOOR ISRAËL



DE FILM IS NAUWELIJKS BEGONNEN OF... HET LICHT GAAT PLOTSELING WEER AAN...

KOLONEL ARF! WAAR GAAT U NAARTOE? WAT BETEKENT DIT? EN WAT ZIT ER IN DAT ZAKJE DAT U IN DE REACTOR STOPTE??

DAT KAN IK U WEL VERTELLEN! KLEINE STALEN BOLLETJES DIE EEN EXPLOSIE MOESTEN VEROORZAKEN ALS ZE IN DE REACTOR TERECHT KWAMEN!

DAT... DAT IS ...GELOGEN!

AKKOORD, ARF! LATEN WE DAN NAAR DE STARTBAAN GAAN! U VLIEGT IN HET TOESTEL DAT OP DE FILM STAAT!

HET IS EEN TRUC-OPNAME! ... IK ...

MAAR PLOTSELING

HANDEN OMHOOG! WIE BEWEEGT KRIJGT EEN KOGEL!

WAT?

HAHAHA! JULLIE HEBBEN ME NOG NIET, STELLETJE IDIOTEN! IK...

LAAT DAT, ARF!

WAT? OOOH!!

GEEF JE OVER, ARF! IK HAD ALLES VOORZIEN .. OOK DIE LAFFE VLUCHT!...

DIT IS HOOGVERRAAD, ARF! DAT BETEKENT...

NEE! WACHT! IK WERD GEDWONGEN! MAXWELL HEEFT HEEFT AL DIE AANSLAGEN GEORGANISEERD!

WAT?... DE FABRIKANT VAN DE F.112?

HIJ STAAT OP DE RAND VAN HET FAILLISSEMENT! ER MOEST TOT ELKE PRIJS VOOR WORDEN GEZORGD DAT ZIJN TOESTEL ZOU WORDEN GEKOZEN EN NIET DE "MIRAGE"! ... IK ZAL U ALLES ZEGGEN...

LATER...

MAXWELL EN ZIJN MEDEPLICHTIGEN ZIJN GEARRESTEERD! ZE HEBBEN EEN VOLLEDIGE BEKENTENIS AFGELEGD! ZELFS DE AANSLAGEN DIE ZE PLEEGDEN VOOR UW AANKOMST HIER! WEL, DAT VERANDERT NATUURLIJK ALLES!

DE DAAROPVOLGENDE DAGEN GEVEN DE FRANSEN NOGMAALS DEMONSTRATIEVLUCHTEN... MAAR NU ZONDER INCIDENTEN... EN VIJF DAGEN LATER... TIJDENS ZO'N VLUCHT...

HALLO! VERKEERSTOREN VOOR LUITENANT TANGY! HIER KOMT DE VOORZITTER VAN DE LUCHTVAART-COMMISSIE VOOR U...

ZO IS 'T WEL GENOEG, LUITENANT! WILT U SNEL LANDEN?

BON-SANG! WAT IS ER AAN DE HAND??

UDERZO

IK WIL U ZO SNEL MOGELIJK HET GOEDE NIEUWS MEDEDELEN OVER ONZE UNANIEME BESLISSING... ISRAËL HEEFT BESLOTEN DERTIG "MIRAGES" TE KOPEN!

EINDE VAN DIT VERHAAL

GESPREK MET: HABBYE WILTS



Habby is: 18 jaar, groot, hip, vrolijk, optimistisch, vrijgevochten, impulsief, reclame-ontwerper, reclametekenaar, fotograaf, rechterhand van Thijs Postma. Habby heeft: 'n oud brommertje, ulodiploma, 'n fantastisch luchtvaartarchief, plannen om 'n roman te schrijven, 'n grenzeloos-nuttige brutaliteit, fantastische toekomstdromen die hij beslist van plan is te verwezenlijken. Habby woont in Hoofddorp, onder het lawaai van Schiphol. Habby zegt (verschrikkelijk veel, onder andere): „Ik heb twee jaar op de kleuterschool gezeten. Ik moest wennen man, je had daar geen vrij leven meer, je moest eerst vragen voor je iets doen mocht. De ulo liep ook bijna spaak, na school ging ik altijd naar Schiphol, huiswerk maakte ik haast nooit. Maar ik ben toch geslaagd, met de beste cijfers van school! In de 4de ulo heb ik me eens uitgegeven voor 'n journalist van 'n krantje hier uit de buurt,

WAT STAAT HIER?

Lucky Luke, in het Arabisch!



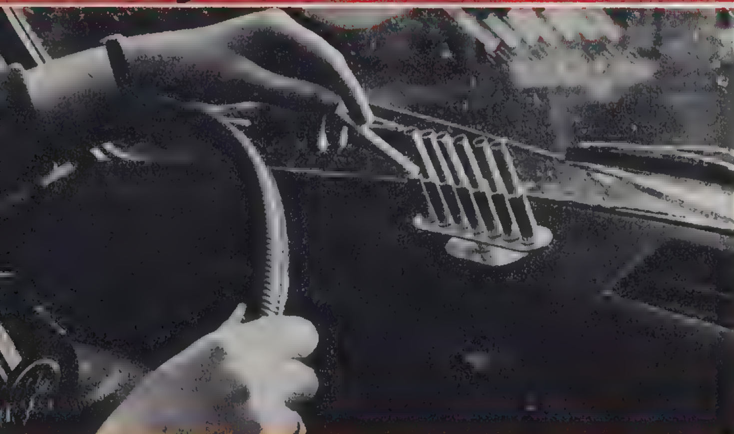
doe meer aan sport!

Als je in deze hippe, blitze, ruige, swingende-en-zo tijd „melk" zegt, dan kan dat nog, want melk is „in". Maar zeg je „sport", dan ben je een sul, want sport is voor sullen. Sport is „uit". Onze Nederlandse tienerscharen doen verontrustend weinig aan lichaamsbeweging. Voetballen is onder de hitbewuste tieners net zo „uit" als tv en gestampte muisjes. Moderne jongelingen willen middels psychedelische toestanden (Maharishi Yogi) het lichaam op peil houden.... PEP echter is van mening dat iedere avond tien keer rond het Olympisch stadion rennen veel gezonder is!

LOLLICER



ANDIG, maar ONVERSTANDIG



Roken is niet best, maar als je 't dan tòch niet laten kunt: voor rijdende rokers werd deze sigarettenstandaard ontworpen, die gefriemel achter het stuur overbodig maakt. Bijzonder handig, al blijft het roken natuurlijk onverstandig.



WIST JE...

dat Johnny Lion en Dave Berry benaderd zijn om de oude hit „Tijd komt en gaat voorbij" samen te zingen? Pijnlijk, nietwaar? 't IS dan ook niet waar!

OE TOCH!

Op 'n Franse lagere school werd de leerlingen onlangs gevraagd wie De Gaulle was. Behalve voor president van Frankrijk werd De Gaulle gehouden voor: „De baas van de wereld", „Een meneer die Frankrijk regeert. Hij heeft zijn koninkrijk in Parijs, hij is oud en heeft een grote neus." Andere meningen omtrent Grote Charles: „Hij is oud en lief", „Hij praat te veel" en „Hij is de gevangene van politieagenten op motors." Nog bonter maakten Engelse volwassenen het toen hun gevraagd werd wie Oe Thant is. Hier enkele antwoorden: „Een leider van de Rode Gardisten in China", een liedjeszanger", „een acteur in griezelfilms", „een duikboot". Oe toch!

MIKE "THE BIKE"



MIKE „THE BIKE" Hailwood, grossier in wereldwegrace-titels heeft zijn Engelse paspoort verwisseld voor 'n Zuidafrikaans. Veel verschil zal het niet uitmaken, want het volkslied dat na elke overwinning wordt gespeeld blijft hetzelfde...

ze hebben me toen 'n echte perskaart voor Schiphol gestuurd, begaafd, hè! In die vliegtijd heeft er ook al 'n zelfgemaakte foto van mij in de Hoofddorpse krant gestaan, van 'n ouwe Dakota! Ik schreef toen alle vliegtuigfabrieken lek, ik kreeg honderden foto's! Zo ben ik ook met Thijs in contact gekomen, ik vroeg hem om foto's en we hebben toen wat geruild en zo, en Thijs had 'n hulpje nodig, nou, dat ben ik geworden, hè! Ik zat toen op de kweekschool in Haarlem, maar dat haalde niets uit, man, je kreeg daar blokfluitles, ik heb me rotgelachen! Nee, ik heb nou 'n begaafde job, Thijs leert me van alles, tekenen, ontwerpen, fotograferen, noem maar op! Ik ben al voor hem naar Parijs geweest, naar Duitsland en België. Ik heb 'n begaafde baas aan hem." Thijs is dezelfde mening toegedaan: hij heeft een (letterlijk) begaafde leerling aan Habby E. Wilts.

BROERTJE

Paul McCartney van de Beatles heeft een lollig broertje dat niet van pop-muziek houdt, maar wèl van lolletjes, niet van hits, maar er met z'n groep „The Scaffolds" tòch een maakte. Binnenkort maken ze misschien 'n tweede hit. „Want ons tweede nummer is nog véél commerciëler dan het eerste, hi hi," zegt Michael McGear, die weigert onder de beroemde naam van z'n broer bekend te worden. „Thank you very much" zingen Roger McGough, John Gorman en Michael Mc(Cartney)Gear. Bedankt jongens en ga maar guitig door!

MADE IN SWEDEN



Dit is: Svante Johansson uit Zweden, met zijn twaalf jaren het jongste studentje ooit aan 'n Zweedse universiteit ingeschreven. Zijn hoofdvak is wiskunde, als bijvakken koos hij theoretische natuurkunde en organische scheikunde. Omdat de Zweedse leerplicht geen rekening met uitschieters houdt, moet Svante naast zijn studie aan de universiteit ook nog lessen volgen aan de lagere school in zijn woonplaats Borlänge. Svante maakt 't wel!



Steeds meer vrouwelijke studenten aan een universiteit in Californië ziet men toegerust met een nieuw kledingstuk: een kniebeschermer die ontworpen is om de knie (en enkele centimeters daarboven) van het minijurk-meisje tegen de invloed van lage temperaturen te beschermen.

Rik van Looy, wielerkeizer van weleer kan slecht verkroppen dat Eddy Merckx hem in macht en populariteit heeft overvleugeld. Een enkele uitspraak van Rik: „Eddy gaat

JALOUZIE

nooit een klimmer worden. Hij gaat verslechteren als klimmer. Voor mij heeft Merckx een kwetsbaar moreel. Hij kan formidabel weggaan en dan vijf kilometer zo hard rijden, dat je denkt: ik moet hem laten gaan, want ik kan hem niet houden als hij zo blijft rijden. Maar hij blijft niet zo rijden. Na vijf kilometer zakt-ie af!"

FORDMIDABEL

Een automobilist heeft het zwaar. Iedere seconde moet hij twee beslissingen nemen. In twee minuten maakt hij één fout. Eénmaal per uur wordt het gevaarlijk. Een of twee maal per maand maakt hij bijna een botsing, eens in de zes jaar is het raak. Op de 40 jaar raakt hij een keer gewond en als hij 1600 jaar zou worden, verongelukt hij. Dit berekenden pluizers van Ford.

diana mary florence



Here they are.... The Supremes! In schitterende toiletten, een centimeters-dikke laag make-up en een ongelooflijk aantal koffers voor schoenen, kleren, maar vooral.... pruiken! Drie showgirls, die in staat zijn een optreden te verzorgen dat in Nederland opschudding teweeg brengt vanwege de perfectie, het secuur uitgetimede van hun bewegingen en 't schijnbaar moeiteloos brengen van een life-optreden. De Supremes kennen elkaar al tien jaar. Ze begonnen te zingen toen ze nog op de hbs zaten en konden niet vermoeden dat ze over een paar jaar in staat zouden zijn bijna elke maand een gouden hit te maken! Nothing But Heartaches — Baby love — My world is empty without you — Stop! In the name of love.... en vul zelf maar aan!

FORMATIE FIETSEN?



Het fameuze stuntteam van de RAF dat in de lucht de dolste capriolen uithaalt, heeft een broertje dood aan lopen. De heren hebben daarom allemaal een Raleigh vouwfietsje gekregen.

LUCKY LUKE door MORRIS

Barry Blunt heeft alles verloren, behalve zijn onverzoenlijke haat tegen Lucky Luke...

IN DE



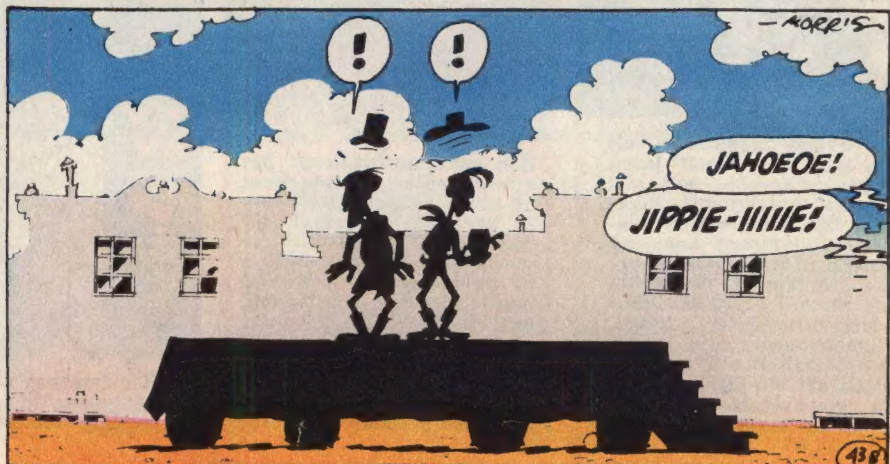












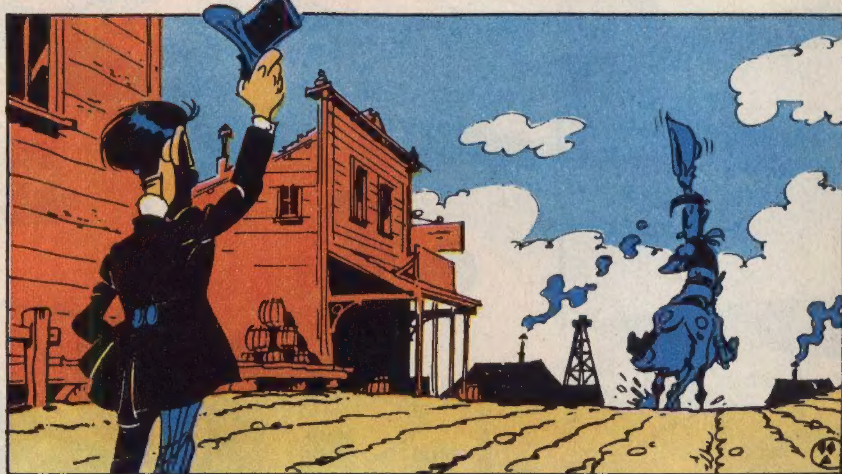
SCHADUW DER BOORTORENS











NOG EEN LAATSTE BLIK, JOLLY JUMPER....

BWAH!

EN DAN OP NAAR TEXAS, WAAR NOG GEEN OLIE IS!

OPSCHIETEN! OPSCHIETEN!

MORRIS

einde

OLIVIER BLUNDER



door GREG

HET STRIPBLAD VOOR DE JEUGD VAN 'T JAAR 3000

U GEEFT DUS TOE DAT U BLUNDER, ADRIAAN HEET, ZOON EN ERFGENAAM VAN BLUNDER, OLIVIER, OP WIE IK SINDS 3 JANUARI 1968 OM 13.00 UUR STA TE WACHTEN EN DIE ME ZEI: "IK MOET ALLEEN EVEN MET DE REDACTEUR VAN PEP OVER M'N OPSLAG PRATEN, IK BEN ZO TERUG...?"

GOED!

50 KM

CITYRAMA